

31) § 50 otrzymuje brzmienie:

„§ 50. 1. Organem orzekającym o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia, zwanym dalej „organem orzekającym”, jest organ do spraw zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej:

- 1) właściwej ze względu na siedzibę pełnomocnika, który występuje z wnioskiem o wszczęcie postępowania w wypadkach określonych w § 36 i w § 48 ust. 3,
- 2) właściwej ze względu na miejsce zatrudnienia pracownika-absolwenta w wypadkach określonych w § 40 ust. 4 i § 46 ust. 2 oraz § 48a ust. 4.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 organ orzekający wszczyna postępowanie z urzędu.

3. Przez koszty wykształcenia rozumie się koszty wykształcenia absolwenta określone w trybie przewidzianym w ustawie oraz otrzymane w toku studiów stypendia (art. 7 ust. 1 ustawy).”;

32) § 51 otrzymuje brzmienie:

„§ 51. Wniosek, o którym mowa w § 50 ust. 1 pkt 1, powinien zawierać:

- 1) dane personalne absolwenta,
- 2) określenie sumy podlegającej zwrotowi,

3) wskazanie podstawy faktycznej i prawnej uzasadniającej obowiązek zwrotu kosztów wykształcenia.”;

33) skreśla się rozdział 16 „Zakres działania pełnomocników” (§ 61 i 62) oraz rozdział 17 „Zatrudnianie absolwentów wyższych szkół zagranicznych” (§ 63);

34) w § 64 wyrazy „przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23)” zastępuje się wyrazami „przepisy w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych”.

§ 2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów, ministrom, którym podlegają szkoły wyższe, innym zainteresowanym ministrom oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

169

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych.

Na podstawie art. 5 i 10 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar

oraz urzędów probierczych (Dz. U. Nr 35, poz. 211) wyrazy „Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar” zastępuje się wyrazami „dyrektor okręgowego urzędu jakości i miar lub dyrektor urzędu probierczego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

170

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników oraz rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rze-

mieślników (Dz. U. Nr 19, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. f) otrzymuje brzmienie: „f) innych zakładów, jeżeli świadczenia z usług tych zakładów nie przekraczają łącznie 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego zlecającego wykonanie usług”;
- 2) dodaje się § 1a w brzmieniu następującym: „§ 1a. 1. Na obszarze województw białostockiego, kie-

leckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego wzrost zatrudnienia o nie więcej niż dwie osoby nie wyłącza prawa do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie karty podatkowej przez okres czterech lat od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia, jeżeli osoby te zostały skierowane do pracy przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub zostały przyjęte do pracy za uprzednią zgodą tego organu, a łączna liczba zatrudnionych w zakładzie nie przekroczy trzech osób, nie licząc podatnika, jego małżonka i uczniów. Opłatę za kartę podatkową pobiera się w tym okresie w wysokości odpowiadającej dotychczasowej opłacie podwyższonej w ciągu pierwszych trzech lat o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy opłatą ustaloną w tabeli opłat za karty podatkowe lub w formie ryczałtu przy danym zatrudnieniu a dotychczasową opłatą za kartę podatkową.

2. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw na pozostałym obszarze kraju mogą wprowadzić zasady opodatkowania określone w ust. 1.

3. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą uzależnić stosowanie zasad opodatkowania określonych w ust. 1 od wzrostu zatrudnienia o dwie kobiety lub o jednego mężczyznę i jedną kobietę.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podatnik zwolnił pracownika (pracowników) i faktycznie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie nastąpił w jego zakładzie wzrost stanu zatrudnienia."

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem (Dz. U. Nr 19, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się § 1a w brzmieniu następującym:

„§ 1a. 1. Na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego wzrost zatrudnienia w rzemieślniczych zakładach usług dla ludności lub dla rolnictwa (§ 1 ust. 6) o nie więcej niż dwie osoby — jeżeli osoby te zostały skierowane do pracy przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub zostały przyjęte do pracy za jego uprzednią zgodą, a łączna liczba zatrudnionych w danym zakładzie nie przekroczy trzech osób, nie licząc podatnika, jego małżonka i uczniów — powoduje podwyższenie ryczałtu przez okres czterech lat od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia, w ciągu pierwszych trzech lat o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy kwotą, jaka odpowiednio według przepisów należałaby się przy uwzględnieniu większego stanu zatrudnienia, a dotychczasową kwotą ryczałtu.

2. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw na pozostałym obszarze kraju mogą wprowadzić zasady opodatkowania określone w ust. 1.

3. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą uzależnić stosowanie zasad opodatkowania określone w ust. 1 od wzrostu zatrudnienia o dwie kobiety lub o jednego mężczyznę i jedną kobietę.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podatnik uprzednio zwolnił pracownika (pracowników) i faktycznie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie nastąpił w jego zakładzie wzrost stanu zatrudnienia"

2) w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) innych zakładów, jeżeli świadczenia z usług tych zakładów nie przekraczają łącznie 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego zlecającego wykonanie usług”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do przychodów osiągniętych, poczynając od roku podatkowego 1971.

Minister Finansów: *J. Trendola*

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 czerwca 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatku obrotowego od organizacji społecznych od obrotów z działalności w zakresie noclegów i żywienia prowadzonej na zasadach rozliczenia ryczałtowanego.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 września 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatku obrotowego od organizacji społecznych od obrotów z działalności w zakresie noclegów i żywienia prowadzonej na zasadach rozliczenia ryczałtowanego (Dz. U. Nr 40, poz. 239), dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Jeżeli

rozliczeniem ryczałtowanym objęta się również prowadzona przy zakładach sprzedaż pamiątek, wydawnictw, widokówek i drobnych artykułów codziennego użytku, podatek obrotowy w formie ryczałtu pobiera się także od obrotów z tej działalności.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1971.

Minister Finansów: *J. Trendola*